

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 15. Literæ Ludovici Muratorii Mutinensis Bibliothecarii ad Universitatis
Rectorem Magnificum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

Sæc. XVIII

A. C. 1740.

bus famæ suæ tuendæ, vel potius non tumultus concitandi facultas penitus adempta est, ne vero omnino inultum bescerent, anno sequenti contra Benedictinos famosum ediderunt libellum, sub hoc titulo: *Vindiciæ adversus Symphtantas Juvavienses, Coloniae apud Petrum Marteau*, quod tamen falsum est, eam ex Venetiis fuerint impressæ. Auctorem creditus est Joannes Casparius Conliarius Aulicus & Principis Historiographus latens sub hoc nomine *Αδελφός των φιλοσοφικών*. In hoc scripto Universitatis Benedictinæ Professores, Rector, Decanus &c. indignum in modum traduntur, unde etiam hæc satyra magno studio suppressa fuit: nempe is sciorum mos priscus est, insectari probris & calumniis eos, quibus par esse nequeunt solida eruditione, omnisque semper eis scientia est pedantica & respecta, quæ quantum illis est incognita tantum maledicis est invisa.

§. XV.

Literæ Ludovici Muratorii ad Universitatis Rectorem Magnificum.

Hæc cum Salisburgi gererentur, quædam Nobilis Romam profecturus Mutinæ Ludovicum Antonium Muratorium de omnibus, quæ contra ejus librum

brum & dogmata Salisburgi acta tuis-
sent, certiozem reddidit. Hic ergo
suum honorem vindicaturus, die tri-
gesima prima Augusti ad P. Georgium
Horner Universitatis Rectorem has de-
dit literas:

Sæc. XVIII.
A. C. 1740.

*Reverendissimo P. Monacho Ordinis
sancti Benedicti Syndico Universitatis Sa-
lisburgensis, Ludovicus Antonius Mura-
torius, Serenissimi Ducis Mutinæ Biblio-
thecarius.*

„A Nobili Viro Germano Romam
„petente nuper intellexi, quanta ani-
„morum agitatio, quot motus in urbe
„vestra oborti fuerint, & quam indigne
„adhuc apud vos habeatur nomen
„meum. Miratus sane fui doleoque
„vehementer, & potissimum, quod au-
„diam, pios simul & doctos viros ad-
„versus me conjurationem iniisse, atque
„ut eam instruerent, variis calumniis
„& ridendis plane fabellis fuisse usos.
„Nam quod est ad cætus de *Franchi* & *li-
„beri Muratori* a Pontifice maximo pro-
„scriptos, quorum, si vera mihi nun-
„tiata sunt, auctorem me vultis, quid
„ineptius, rogo, excogitari potuit?
„nemo est, qui nesciat, eorum nomen,
„atque institutum e Britania prodisse,
„atque in Galliam & Italiam processisse.
„nihilque rei mihi esse cum factionis
„ejus-

Sæc. XVIII.

A. C. 1740.

„ejusmodi hominibus. Si quis aliter
 „sentit, liceat mihi dicere: ille infans
 „Ad tractatum vero *Lamindi Pritani* &
 „*ingeniorum moderatione* &c. quod attinet
 „is quidem, ut audio, apud vos
 „audit, atque inter libros a S. Cong.
 „gatione perculos recensetur. Et hæc
 „altera calumnia est. Liber ille, ut
 „quique norunt, quamquam exama-
 „Romanum subierit, nulla unquam
 „sura dignus reprehensus est. & Ver-
 „tius recusis in omnium manibus liber
 „ac pacifice versatur. Qua ergo
 „scientia quidam apud vos sinistram
 „eo opinionem disseminarunt, atque
 „ignaro populo adhuc eandem
 „pergunt? Denique certior factus
 „isthic improbari, imo & inter hæc
 „tica dogmata referri, quod ego de
 „votione erga Deiparam & Sanctos
 „piis exercitationibus meis scripsi.
 „id verum est, habeo quod conque-
 „de doctrinæ vestræ abusu. Nihil
 „ego asserui, quam quod in S. Con-
 „Tridentino Ecclesia S. Catholica
 „credendum proposuit. Ibi Sess. 25. c.
 „statuitur; *Bonum atque utile esse, si-
 „pliciter Sanctos invocare.* Hæc Tride-
 „tini Patres: paria & ego, Et profes-
 „ab exordio Christianæ Religionis
 „clesia nos semper docuit & docet, quod
 „nobis proficuum sit ad Sanctorum or-

„tiones, opem auxiliumque confugere, Sæc. XVIII.
 „ac potissimum ad Beatissimam Virgi- A. C. 1740.
 „nem Deiparam, cujus intercessio apud
 „Deum reliquis Sanctis sine compara-
 „tione præstat. Verum si quis inter
 „vos est (quod difficile adducor, ut
 „credam) qui invocationem Sanctissi-
 „mæ Dei Matris necessariam quoque ad
 „salutem existimet ac deprædicet, is
 „sane novum in Ecclesia Dei dogma in-
 „vehit, illudque ab ipsius Ecclesiæ
 „mente & doctrina prorsus alienum,
 „quæ non geminos, sed unum Salva-
 „torem Jesum Christum agnoscit. Ne-
 „que is a superstitione aut hæresi abest,
 „& minime animadvertit, quam incau-
 „te ad S. Ecclesiam Catholicam exhibi-
 „landam & culpandam hujusmodi opi-
 „nione occasionem præbeat hæreticis.

„Cæterum ille liber meus a tot annis
 „recusus, & pluries recusatus, in omnium
 „manibus est, neque Romani censores,
 „neque ullus ex tot Italiæ Theologis
 „quidquam ibi parum salutaris aut per-
 „versæ doctrinæ unquam deprehendit.
 „Numquid Salisburgi melior scientia,
 „major Zelus, uberiorve pietas, quam
 „in ipsa Roma omnium magistra, atque
 „in universa Italia? ne vos, quemad-
 „modum puto, id opinemini. Cum
 „ergo audiam, nomen meum, meosque
Hist. Eccles. Tom. LXXVII. O „li-

Sæc. XVIII. „libros a Salisburgensibus tam iniq̄
 A.C. 1740. „& iustitia & charitate reluctantē, pro
 „scindi, ad te Reverendissimum Patrem
 „cæterosque Universitatis vestræ Pro
 „fessores querelas meas defero, quos ve
 „luti tanti motus auctores, & incitatio
 „res populi adversus me fuisse, si ver
 „mihi nunciata sunt, accepi: petent
 „ut famam, honoremque meum
 „hic immerito læsum, resarcire velim
 „De me sane, qui in media Italia & in
 „oculis, ut ita dicam, Romanæ Sedis
 „sacerdos vivo, & de doctrina mea
 „mo doctus male sentit, nullusque
 „ctenus librorum meorum S. Congre
 „gationis decreto confixus fuit; qu
 „quæso, in me Salisburgenses uni
 „hantur, indignisque modis nomi
 „meum divexent, cum tamen ego na
 „lum unquam Salisburgensium læserim
 „Si quid vobis minime probatur in
 „bris meis, publicis typis & vos in
 „renam descendite, non clandestino be
 „certate, neque indoctam plebem ego
 „modi imposturis imbuite. Quod si a v
 „bis restitutionem famæ non impetran
 „ro, & ne quidem rescribere vobis anim
 „sit, invitum hominem procul dubio
 „digetis, ad vindicandum a calumni
 „vestris honorem meum edito aliquo
 „bro, in quo, si, quæ vobis ac Unive
 „sitati vestræ molesta sint, offendetis

„non mihi, de vobis vestroque Gymna-
 „sio loqui honorifice cupienti, succen-
 „sendum erit, sed de ignorantia atque
 „improbitate eorum, qui me indignis
 „modis lacerant, exoptulandum erit
 „vobis. Vale interea, Reverendissime
 „Pater, justumque meum dolorem ex-
 „cusatum habe.

Sæc. XVIII.
 A. C. 1740.

§. XVI.

*P. Rectoris responsum ad Muratorii
 epistolam.*

Ad has vero literas P. Hornerus Uni-
 versitatis Rector hoc dedit respon-
 sum:

*Reverendissimo D. Ludovico Antonio
 Muratori, Serenissimi Ducis Mutinæ Bi-
 bliothecario, P. Gregorius, Universitatis
 Salisburgensis Rector, & Celsissimi Ar-
 chiepiscopi, & S. R. I. Excelsi Principis
 Consiliarius intimus.*

„Accepi tuas, quas contra me &
 „Universitatem nostram vehementer ex-
 „aggerasti querelas, Vir eximie ac re-
 „verendissime, sed quæ conscientia fue-
 „rit viro illi Germano, qui dum Romam
 „peteret, informationibus plane sinistris
 „animum tuum, alias, ut audio, pa-
 „catissimum, totumque ad pietatem
 „compositum turbavit, non capio. Im-

O 2

„pri-